

om grovhed må anses for opfyldt, selv om de enkelte udtalelser m.v. ikke isoleret set fuldt ud opfylder dette krav.

4. Den foreslåede bestemmelse i § 266 b, stk. 2, er et supplement til, ikke en erstatning for, de almindelige bestemmelser om strafudmåling, herunder navnlig straffelovens § 80. Efter denne bestemmelse skal der ved straffens udmåling tages hensyn til lovovertrædelsens grovhed og til oplysninger om gerningsmandens person, herunder om hans almindelige personlige og sociale forhold, hans forhold før og efter gerningen samt hans bevæggrunde til denne. At gerningen er udført af flere i forening, vil i reglen være at anse som en skærpene omstændighed.

Det er således ikke hensigten med bestemmelsen at tilkendegive, at der i forhold, der falder uden for den foreslåede § 266 b, stk. 2, ikke vil kunne være anledning til at nedlægge påstand om eller idømme frihedsstraf. Det bemærkes herved, at maksimum-

straffen i både den nugældende bestemmelse og i den foreslåede stk. 2 er fængsel i 2 år.

Hensigten med bestemmelsen er alene at udskille en særlig gruppe af tilfælde, hvor der ikke (kun) bør idømmes bødestraf, medmindre andet undtagelsesvis følger af almindelige strafudmålingsregler. Der kan herved navnlig henvises til de i straffelovens §§ 84-85 anførte særlige strafnedsættelsesgrunde, og til straffelovens § 91, stk. 2, om tiltalte, der ikke er fyldt 21 år.

Til § 2

Det foreslås, at loven træder ikraft den 1. januar 1995.

Til § 3

Bestemmelsen fastsætter lovens territoriale gyldighedsområde.